

Мила дружка ми заспала.

Вухъ заспала! саавей съ нѣсны ѿ приспыва.

Вухъ заспала! злата косичникъ ѿ покрыва,

Вухъ какъ ли съ вѣли пенки пошотени!

Какъ ли грѣштъ прѣси вѣзички червени.

Бурни вѣтрове не вѣйте и проч. . . .

Что не вѣхси, дружке, тьма сна санко,

Че да идвахъ, първо либе, съ първа дружка

Да замрежвамъ сладкогаледни ти очички,

Да почивамъ на росны, леки гърдички.

Бурни вѣтрове не вѣйте и проч. . . .

Спи ми, ниле, спи ми, агне, спи, почивай,

Забрави въ живота бурн-тѣ горчивы;

Дано видишъ, дружке, сѣнища блажени,

И в' сѣна си сладко ниле да повидишъ мен'.

Бурни вѣтрове не вѣйте

И горн-тѣ не люейте

Да не става шумъ и хала

Мила дружка ми заспала.